

**మన హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మమును అనుభవంలోనికి రాకుండా చేసేది
“నేనుదేహము” అనే తలంపు**

ది. 14-11-2000న భీమవరంలోని గుణుపూడి భీమేశ్వరస్వామి వారి ఆలయంలో రమణ భక్తులు ఏర్పాటుచేసిన ఆధ్యాత్మిక వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు. ప్రీయమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

బహుజన్మల కృషి ఫలితంగా భక్తి వస్తుంది. భక్తి అంటే చిన్నవిషయం కాదు. భక్తిలేనివారు అది సామాన్యం అనుకొంటారు, వారే భక్తిని సంపాదించాలనుకొంటే అందులో ఉన్న కష్టం తెలుస్తుంది. ఈశ్వరునిపట్ల మన హృదయంలో ఉన్న ప్రేమనే భక్తి అంటారు. మీ పిల్లల మీద, మీ భర్త మీద మీకు ప్రేమ ఎలా ఉందో అలాగ ఈశ్వరుని పట్ల ప్రేమ సహజంగా ప్రవహించాలి. దానికి ఎంతో కృషి ఉండాలి. ఏదో పూజ చేసాము, జపం చేసాము అంటే సరిపోదు, అంతమాత్రంచేత భక్తి వస్తుంది అనుకోవటానికి వీలు లేదు. ఈశ్వరానుగ్రహం ఉండాలి. దానిని పొందటానికే పూజ, జపం, ధ్యానం. భగవంతుని సంకల్పమే మన సంకల్పం చేసుకొని జీవించాలి. భగవంతుడు ఒకమాట చెప్పితే అదిమీకు ఇష్టం లేకపోయినా ఆచరించాలి. అప్పుడు భక్తి కలుగుతుంది. ధర్మాన్ని ఆచరించగా, ఆచరించగా అప్పుడు భక్తి మన హృదయంలోనుండి ఉబికి, ఉబికి వస్తుంది. ఈశ్వరుడి పట్ల మనకు ఉన్న భక్తి ఆత్మజ్ఞానాన్ని కలుగజేస్తుంది. భక్తిని అభివృద్ధి చేసుకొంటే మీకు తెలియకుండానే మీలో ఉన్న పునర్జన్మ హేతువులు రాలిపోతాయి. చాలాకాలం నుండి సాధనచేస్తున్నాము కాని మాకు భక్తి కలగటం లేదు అని కొంతమంది అంటారు. చాలామందికి గర్వం ఉంటుంది పైకి కనబడదు. ఆ గర్వం ఈశ్వరుని మీద భక్తిని అభివృద్ధి కానివ్వదు. గర్వం ఉన్నవాడికి మనోవికాశం కలుగదు, చైతన్యస్థాయి పెరుగదు. ఈ లోకంలో దేనితో తాదాప్యం పొందటం వలన నీకు గర్వం వస్తోందో అది అంతా సున్నా అది స్వప్న సమానం అని నీకు తెలియకపోవటం వలన గర్వం వస్తోంది. మీకు ఉన్న చదువును బట్టి, మీకు ఉన్న ధనాన్ని బట్టి మీకు గర్వం వస్తూ ఉంటుంది. ఏ విషయాలను చూసి మీకు గర్వం వస్తోందో అవి స్వప్న సమానమని తెలిస్తే మీకు గర్వం రాదు. భక్తియొక్క వికాశం ఎలా ఉంటుంది అంటే నారాయణుడు దర్శనం ఇచ్చినప్పుడు ద్రువుడు ఒకమాట అంటాడు నాపినతల్లి నన్ను అవమానం చేసింది. నాపినతల్లి చేత అవమానం చేయించినవాడవు నువ్వే ఆ అవమానం భరించలేక నీ పాదాలను ఆశ్రయించాను. నీ పాదాలను ఆశ్రయించేటట్లు చేసినవాడవు నువ్వే. ఇప్పుడు నాకు దర్శనం ఇచ్చి మోక్షం ఇచ్చేవాడవు నువ్వే అన్నీ నువ్వే. ముందునాకు తెలియకపినతల్లి ఏదో అంది అనుకొన్నాను. ఇప్పుడు అర్థమవుతోంది నా పినతల్లి చేత ఎందుకు అవమానించావు అంటే నీ పాదాలను

ఆశ్రయించటానికే అలా చేసావు. నా పినతల్లి చేత అవమానం చేయించవు అనుకో నేను నీ పాదాలను ఆశ్రయించను. నాకోసం ఇది అంతా చేసావు. ఇది అంతా చేసిన వాడవు నువ్వే. అది పూర్ణ శరణాగతి.

గురువుయందు ప్రేమ ఉండాలి, ఎవరో విమర్శించారని మనం కూడా గురువును విమర్శిస్తే సంపాదించిన భక్తి పోతుంది. గురువు యందు పూజ్య భావం లేకపోతే ఆయన చెప్పినది మనకు అర్థం కాదు. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా ఈశ్వరుడు చెప్పిన వాక్యం మనకు అనుభవంలోనికి రాదు. జీవుడు అంటే ఏమీలేదు. ఈ దేహమే నేను అనుకొంటున్నావు కదా అది ఒక తలంపు ఆ తలంపే జీవుడు. మన హృదయంలో ఉన్న బంగారం మనకు అనుభవంలోనికి రాకుండా చేసేది ఈ తలంపే. ఈ మొదటి తలంపును దాని మూలంలోనికి పంపగలిగితే దాని మూలం అది చూసిన వెంటనే అది నశిస్తుంది. అది నశిస్తే నీవు నశించవు. నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. అంటే బ్రహ్మమే నీకు తానుగా వ్యక్తమవుతుంది. అయితే ఏమి చేయాలంటే సద్వస్తువు అనుభవంలో ఉన్నవారితోటి, ఇతరుల క్షేమంకోరేవారితోటి ఎంతో కొంత మనం స్నేహాలు చేస్తూ ఉండాలి. నిజంగా అహంకారం మీద నమ్మకం ఉన్నంతకాలం ఈశ్వరుడిమీద నమ్మకం కలుగదు. అహంకారంలో ఉన్న నిస్వారత నీకు తెలిసినప్పుడు, అందులో ఏమి సారం లేదు అదివెంటితో సమానం అని నీకు తెలిసిన తరువాత ఈశ్వరుడి మీద నమ్మకం కలుగుతుంది. దేహము నేను అనే తలంపు వచ్చిన తరువాత అక్కడ నుండి కోరిక ప్రారంభమవుతుంది. కోరిక వచ్చాక కర్మ చేస్తాము. ఆ కోరిక నిన్ను బంధిస్తుంది. ఆ కోరిక ద్వారా చేసిన కర్మకూడా నిన్ను బంధిస్తుంది. కర్మకూడా శత్రువే ఎందుచేతనంటే ఫలాపేక్షతో స్వార్థంతో నువ్వు చేసే ప్రతీపని నీకు విరోధమే దానివలన నీకు వికాసము రాదు, ఆత్మజ్ఞానము కలగటానికి నీకు అడ్డు వస్తుంది. మీరందరూ పనిచేస్తున్నారు. కాని మీరుచేసే పనే మీకు శత్రువు. ఎందుచేతనంటే ఆ పని ఈశ్వరుని ప్రీతికోసంగాని, సమాజ కళ్యాణం కోసంగాని చేయటంలేదు. నీ దేహయాత్రకు సరిపడ పనిచేసుకొంటూ మిగతా కాలం అంతా ఈశ్వరానుగ్రహం కోసం పనిచెయ్యి. పునర్జన్మలేకుండా చేసుకోవాలని ఉంది అని ఒకరు భగవాన్ ను అడుగుతున్నారు. గాఢ నిద్రలో పునర్జన్మ గురించి ఆలోచిస్తున్నావా అన్నారు భగవాన్. లేదు అని చెప్పాడు. ఈ పునర్జన్మ గురించి, పూర్వజన్మ గురించి పుణ్య పాపాల గురించి, వైకుంఠం గురించి, కైలాసం గురించి ఆలోచించేది దేహము నేను అనే మొదటి తలంపే. దానిని నీవు దాటగలిగితే పునర్జన్మలగురించి ఆలోచించేవాడు ఎవడూ ఉండడు. మీకు ఎవరు ఇష్టం అంటే రాముడు అంటే ఇష్టం, శివుడు అంటే ఇష్టం అంటారు. కాని మాకు జ్ఞానం అంటే ఇష్టం, ఆత్మ జ్ఞానము పొందాలి అనుకొనేవారు చాలా తక్కువ మంది ఉంటారు. జ్ఞానం యొక్క వైభవం మనకు తెలియటం లేదు. నాకు భక్తి, జ్ఞాన,

వైరాగ్యములు ప్రసాదించమని మనం భగవంతుడిని అడగటం లేదు. దేహము నేను అనే తలంపు ఏ కోరికను తీసుకొని వస్తుందో ఆ కోరికను తీర్చమని అడుగుతాము.

ఎక్కువకాలం జీవించాలని అనుకోకూడదు. తొందరగా చనిపోవాలని అనుకోకూడదు. జ్ఞానానికి అదీ ఆటంకమే, ఇదీ ఆటంకమే. తర్కం వలన, చమత్కారాల వలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. వివేకంగా జీవించటం వలన, ధర్మాన్ని ఆచరించటం వలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. నిన్ను నీవు తెలుసుకో అంటున్నారు ఎవరిని తెలుసుకో మంటారు అని భగవాన్ ను అడుగుతున్నారు. నీవు ఎవరిగా ఉన్నావో వాడిని తెలుసుకో. నీవు బ్రహ్మం. కాని నీవు ఏమనుకొంటున్నావు నేను దేహమును, నేను మనస్సును అనుకొంటున్నావు ఇలా అనుకొన్నంతకాలం నీవు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు తెలియబడదు. మనసుకు దూరమయితే బ్రహ్మాంకు దగ్గరవుతావు. బ్రహ్మం ఇలా ఉంటుంది, అలా ఉంటుంది అని అనుకొంటాము. నీవు ఎలా ఉంటుంది అనుకొంటున్నావో అది అలా ఉండదు, అలా ఊహించుకోవద్దు. అది నీ మాటకు, మనస్సుకు అందదు, నీ అనుభవానికి అందుతుంది. అయితే దానిని పొందటానికి నీ మాటను, నీ మనస్సును, నీ ప్రవర్తనను సంస్కరించుకోవాలి. ఆత్మనుభవం పొందటానికి ఏ బలహీనతలు అడ్డువస్తున్నాయో వెతికి, వెతికి చూసుకోవాలి. ఇంట్లోపాము ఉంది అంటే ఇల్లు అంతా వెతుకుతాము. పాము కంటే మన ఇంద్రియాలు ప్రమాదకరమైనవి. పాము కాటేస్తే ఈ శరీరం పోతుంది. కాని మన ఇంద్రియాలు ఏ జన్మకు ఆజన్మ మనలను కాటేస్తూ ఉంటాయి. చెడుతలంపులే మనల్ని బంధిస్తాయి. ఎదుటివారికి ఏదైనా చెడ్డ జరిగితే బాగా జరిగింది అనుకొంటే ఈ జన్మలో కాకపోయినా మరోజన్మలో అయినా ఆచెడ్డ నీకు వస్తుంది. అందుచేత తలంపుల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. కాలము, కామము కల్పించేది మనస్సు. సంకల్పం వచ్చాక కాలం, కామం వస్తాయి. ఆ కాలాన్ని, కామాన్ని జయించిన జీవుడే శివుడవుతాడు. ఈ రెండింటిని జయించటానికి శివుడిని ఆరాధించాలి. శివుడు కాలాన్ని, కామాన్ని జయించాడు కాబట్టి ఆస్థితిని మనకు అనుగ్రహిస్తాడు. కోరికలేనివాడు పనిచేస్తుంటే ఆపని కూడా ధ్యానంతో సమానము. పునర్జన్మలు కల్పితాలు. వాటి గొడవవద్దు. ముందు దేహమునేను అనే తలంపు నుండి బయటకురా. అందులోనుండి బయటకురాకపోతే ఇంకోదేహంలోనికి వెళ్ళినతరువాత ఆ దేహమే నేను అనుకొంటావు. పునర్జన్మ, పునర్జన్మ అంటున్నారు. అది ఎక్కడ ఉంది? అహంకారంలో ఉంది. దానిలోనుండి బయటకు వస్తే ఈ జన్మలగొడవలేదు. ఈ శరీరం ఉండగానే అహంకారమును దాటి చైతన్యములోనికి వెళ్ళటమే నిజమైన పునర్జన్మ. అహంకారంలో ఉన్నంతకాలం ఏ జన్మకు ఆజన్మ ఆశరీరం నిజం అనుకొంటావు, దానితో తాదాప్యం పొందుతావు. దానిని తెగనరికేవాడే గురువు, దేహాభిమానాన్ని

అలంకరించేవాడు నీ గురువు కాదు. దేహాభిమానాన్ని వైరాగ్యం అనే అస్త్రంతో తెగనరికేవాడే నీ గురువు. దేనితో అయితే సాధన చేస్తున్నావో దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, దానిని అలంకరించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయవద్దు అని భగవాన్ చెప్పారు. రామకృష్ణుడు శిష్యులలో రామకృష్ణానంద అని ఒకరు ఉన్నారు. ఆయన దగ్గర మనం భక్తికి సంబంధించిన మాటలు తప్ప ఏదైనా లోకవిషయాలు చెపితే మీరు వెళ్ళిపోండి అని చెప్పేవారట. ఆయనకు జ్ఞానంపట్ల ఉన్న కాంక్ష అటువంటిది. ఆయనకు రామకృష్ణుడి పాదాలను ముట్టుకోవాలని ఉండేదట. రామకృష్ణుడు ఆయనను పరీక్ష చేయటానికి ఆయన వచ్చేటప్పటికి పాదాలను ముడుచుకొని కూర్చోనేవారట. అలా నాలుగు సార్లు చేసారు. తర్వాత 5వసారి మామూలుగా కాళ్ళు చాచుకొని కూర్చొన్నారట ఆయన వచ్చి పాదాలకు నమస్కరించారట. అప్పుడు రామకృష్ణుడు చెప్పాడు 4,5 సార్లు నీ కోరిక భంగం చేసాను. నా మీద విరక్తి వస్తుందేమో అని చూసాను. నా మీద నీకు గౌరవం రవ్వంతకూడా పోలేదు, పూజ్యభావం నిలబడింది అందుకే పాదాలను ఇస్తున్నాను నమస్కరించుకో అనిచెప్పారు.

చనిపోయిన తరువాత ఈ జీవుడు ఏమౌతాడు అని అడుగుతున్నారు. చనిపోయిన తరువాత గొడవెందుకు. ఇప్పుడే ఈ జీవుడు ఎవడో విచారణ చేసి తెలుసుకో. అది తెలుసుకొంటే చావు అనేది లేదు అని నీకు అర్థమవుతుంది. ఈ జీవుడే ఒక సమస్య. అదే అన్ని సమస్యలను కల్పిస్తుంది. దానిని నీ అంతట నువ్వు పరిష్కరించుకోవాలి. ఆ ప్రయత్నంలోనే జీవుడు అనేవాడు లేడు అని నీకు తెలుస్తుంది. ఈ సమస్య ఎవరో పది రూపాయలు ఇవ్వటం వలన పోదు. ధనం వలన దారిద్ర్యం పోతుందిగాని ఈ నేను అనే సమస్య పోదు. దానిని నీవే పరిష్కరించుకోవాలి. దానికి సత్పురుషులు, గురువులు సహాయం చేస్తారు. మనకు అవినయం ఉండకూడదు. అవినయం సాధకుడిని సరి అయిన పద్ధతిలో నడవనివ్వదు. మేము పైకి వచ్చాము అని చెప్పేవారే గాని మేములోపలకు వెళ్ళాము అని చెప్పేవారు కనబడటంలేదు. దేవుడుపైన లేడు, లోపల ఉన్నాడు. అవినయం, గర్వం, పొగరుబోతుతనం తగ్గాలంటే ఎవరిలో ఏ మంచి ఉన్నా మనం నేర్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. వారిలో ఏదైనా చెడ్డ ఉంటే వదిలివేయాలి. అప్పుడు మనం పవిత్రులమవుతాము. అప్పుడు అవినయం, గర్వం తగ్గిపోతాయి. ఇతరులలో ఉన్న చెడ్డను చూస్తే మనం చెడ్డవారమవుతాము, మంచిని చూస్తే మంచివారమవుతాము. ఒకటి మాత్రం గుర్తుపెట్టుకోండి మంచితనం లేనివారికి జ్ఞానం కలుగదు. ఎవడికి మోక్షం వస్తుంది అంటే పొందవలసిన కర్మానుభవం ఇంక ఎవడికైతే మిగలదో వాడికి మోక్షం వస్తుంది. బహుమానాలకంటే అవమానాలే మీ మనస్సును అంతర్ముఖ పరుస్తాయి. అలా అని అవమానాలు కొని తెచ్చుకోకండి, సహజంగా వస్తే భరించండి. జన్మలగొడవ మీకు వద్దు, దేనిని పాపాల్లో దానిమీద మీ దృష్టిని పెట్టుకోండి.